

Saknaðu' ei móðir

Ísólfur Pálsson

Ísólfur Pálsson, 1918
Radds.: Páll Ísólfsson

Sostenuto

1. Sakn-aðu' ei móð - ir, því svefn-höfg-i vær sveig mér í aug - u með draum-sæ-ið víð-a.

Fögn-uð-ur engl-ann-a skín við mér skær, skín-and-i á - sjón-in lausn-ar-ans blíð-a.

SAKNAÐU' EI MÓÐIR

Saknaðu' ei móðir, því svefnhöfgi vær
sveig mér í augu með draumsæið víða.
Fögnuður englanna skín við mér skær,
skínandi ásjónin lausnarans blíða.

Fagnaðu móðir, nú fengin er ró,
friðurinn þreyði og dulskýið rofið,
aflíð hið milda, sem bænin þín bjó,
bar mig í rúm sem er glitgeislum ofið.

Bind ég þér kransa og blómsveiga gef
blessaða móðir er til mín þú kemur.
Þerra' af þér tárin og þig ég um vef
þíðustu hljómmum er friðurinn semur.

Eins og þér elskan með leiftrandi ljós
lýsa mun til mín og veginn þér greiða
eins og þú hlúðir mun ilmandi rós
ætíð við veginn þinn faðminn út breiða.

Bænirnar þínar mig baða sem ljós
berast með geislum frá viðkvæmu hjarta,
„Gleym mér ei“ eru og glitrandi rós,
glitra sem perlur við sólstafi bjarta.